

VERŠE PRO MUŽE

1. Neplačte, že jsem odešel,
ten klid a mír mi přejte,
jen v srdcích stálou vzpomínku
na mne si zachovejte.
2. Tatínku, dotlouklo srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
bolestí znaveno přestalo bítí,
nebylo léku, jímž mohlo by žítí.
3. Nikdo nám neřekne, nikdo nám nepoví,
čím byl tatínek každému z nás.
Nikdo ho nevrátí, nikdo ho nevzbudí,
nikdy už nezazní nám jeho hlas.
4. Loučím se s vámi, drazí moji milí,
ruky stisk dnes už vám nemohu dát,
srdce dotlouklo, odešly síly,
loučím se se všemi, kdo měl mne rád.
5. Tvé zlaté srdce, tatínku,
zůstane navždy s námi,
bude nám žehnat na cestu,
kterou teď půjdeme sami.
6. Odešel. Zhasly oči,
které vždy na nás s láskou hledávaly,
umlkla ústa, jež nikdy nedovedla ranit,
dotlouklo srdce nejlaskavější.
7. Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál,
za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.
8. Jak tiše žil,
tak tiše zemřel,
skromný ve svém životě,
velký ve své lásce a dobrotě.
9. Neplačte, že odcházím spát,
jak pokynul mi osud,
ve věčné noci bude se mi zdát,
že žiji s vámi dosud.
10. Konce své cesty jsem nedošel,
nohy poklesly a srdce přestalo bítí,
proto vás drazí opouštím.
Jestli jsem někomu ublížil,
prosím odpusťte mi,
potěšil-li jsem někoho, vzpomeňte.
11. Zvony již dozněly, utichl jejich hlas,
Ty jsi nám odešel na věčný čas.
Nad hrobem Tvým až budeme stát,
poslední sbohem, táto, Tobě jen můžeme dát.
12. Neplačte, drazí moji,
a ztište v srdci žal,
já dobré dílo v žití vykonal,
i bez slz je možno vzpomínat.
13. Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima drahýma se již nepodíváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.
14. Posílám pozdrav poslední
všem, kdo měl mne rád,
mně se víc nerozední,
já budu věčný spánek spát.

15. Odešel jsi všem,
kteří Tě tak rádi měli,
aniž by rty Tvoje
sbohem zašeptaly.
16. Umlklo srdce znavené,
přestalo bít,
budiž Ti, drahý tatínku,
za všechno vřelý dík.
17. Dotlouklo srdce, umlkl hlas,
tak rád měl život, práci a nás.
Nikdy nám již, tatínku, neporadíš,
nikdy se neusměješ, děti nepohladiš.
18. Odcházím od vás, děti mé drahé,
maminku zanechal jsem vám,
vraťte jí lásku, kterou vám dala,
za to já děkuji vám.
19. Neplačte mnoho nade mnou,
ať mohu klidně spát,
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se tak stát.
20. Za Tvou něžnou lásku, péči o nás,
za všechna milá slova, starosti,
zachováme v srdci vždy Tvůj obraz
a pocit neskonale vděčnosti.
21. Osud nás ranil, tatínka vzal,
hoře nám způsobil, bolest a žal,
celý Tvůj život byla jen práce,
odpočívej klidně a spi sladce.
22. Jediné srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbudit jej chtěli,
neozve se nám vícekrát
– utichlo, zmlklo, šlo již spát.
23. Za všechnu lásku a péči Tvou
co vděkem dnes můžeme Ti dát,
hrst krásných květů na pozdrav
a pak jen vzpomínat.
24. Jak těžko žít,
když v těle síla není.
Jak těžko umírat,
když se chce tolik žít.
25. Světem prošel jako dobrý člověk,
čím byl, to ví jen ti, kdo jej ztrácí.
26. A přece nezemřel jsi nám,
neboť v našich srdcích žiješ dál.
27. Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal.
28. Bolest i loučení
jsou součástí života.
29. Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.
30. Dotlouklo srdce, umlkl hlas,
tak rád měl život, děti i nás.
31. Jen pro vás jsem žil a pracoval,
vám jsem rozdal srdce své.
32. A já měl život tolik rád.

33. Skončil život plný lásky a práce.
34. Odešel, ale zůstal v srdcích těch,
kteří ho měli rádi.
35. Kdo lásku, dobro a veselost rozdával,
ten nezemřel a žije v srdci dál.
36. V životě jsou chvíle,
na které se nezapomíná.
37. Tvé slabé srdce přestalo bít
a tys chtěl s námi tolik žít.
38. Prázdné zůstalo místo mezi námi,
chybíš nám a nic Tě nenahradí.
39. Lásku měl na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.
40. Nevíme dne ani hodiny...
41. Odešel dobrý člověk,
každý ho měl rád.
42. Až umřu, nic na tomto světě
se nestane a nezmění...
43. Nejsmutnější loučení je s tátou...
44. Odešel tiše a v pokoře,
když naplnil svůj život prací a láskou.
45. Memento mori...
46. Kdo v srdcích žije, neumírá.
F. Hrubín
47. Bolest zná jen málo slov
a smutek nejtěžší je jako kámen němý.
V. Závada
48. Smrt je jen začátek,
ale až té druhé kapitoly.
W. Shakespeare
49. Smrt není zlá,
co zlé je, to umírání je.
J. Wolker
50. Nyní je čas pro mě, abych zemřel,
a pro vás, abyste žili.
Pouze Bůh ví, kdo z nás je na tom lépe.
Sokratés
51. Kdo věří, není nikdy sám
- ani v životě, ani ve smrti.
Benedikt XVI.